



Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита от дискриминация

[линк към консултацията](#)

Информация

Откриване / Приключване: 20.08.2025 г. - 19.09.2025 г. Неактивна

Номер на консултация: #11451-K

Област на политика: Архив - Социална политика и заетост

Тип консултация: Закон

Вносител: Министерство на труда и социалната политика

Тип вносител: Национално

С предложения проект на нормативен акт се въвеждат разпоредбите на две директиви относно стандартите за органите по въпросите на равенството:

- Директива (ЕС) 2024/1499 на Съвета от 7 май 2024 година относно стандартите за органите по въпросите на равенството в областта на равното третиране на лицата, независимо от тяхната раса или етнически произход, равното третиране на лицата по въпросите на заетостта и професиите, независимо от тяхната религия или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация, равното третиране на жените и мъжете по въпросите на социалното осигуряване и достъпа и предоставянето на стоки и услуги, и за изменение на директиви 2000/43/ЕО и 2004/113/ЕО (ОВ, L, 2024/1499 от 29.05.2024 г.) (съкратено Директива 2024/1499);

- Директива (ЕС) 2024/1500 на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024 година относно стандартите за органите по въпросите на равенството в областта на равното третиране и равните възможности на жените и мъжете в областта на заетостта и професиите и за изменение на директиви 2006/54/ЕО и 2010/41/ЕС (ОВ, L, 2024/1500 от 29.05.2024 г.) (съкратено Директива 2024/1500).

С предлагания проект на нормативен акт се цели въвеждането на мерки за засилване на гаранциите за независимост и свобода от външно влияние на членовете на Комисията за защита от дискриминация, при осъществяване на служебните им задължения в изпълнение на правомощията и процедурите при нарушения.

Отговорна институция

Отговорна институция

Министерство на труда и социалната политика

Адрес: София, София 1000, ул. Триадица 2

Електронна поща: mlsp@mlsp.government.bg

Документи

Пакет основни документи:

[Проект на Доклад - вер. 1.0 | 20.08.2025](#)

[Мотиви - вер. 1.0 | 20.08.2025](#)

[Оценка на въздействието - вер. 1.0 | 20.08.2025](#)

[Становище АМС - вер. 1.0 | 20.08.2025](#)

[Проект на ЗИД на ЗЗД - вер. 1.0 | 20.08.2025](#)

Консултационен документ:

Справка становища:

[Справка за получените предложения/съобщение - вер. 1.0 | 05.12.2025](#)

Коментари

Автор: Български хелзинкски комитет СНЦ (19.09.2025 11:30)

Становище на Българския хелзинкски комитет (6/6)

4. Общи бележки по транспонирането на Директива (ЕС) 2024/1499 и Директива (ЕС) 2024/1500 на Европейския парламент и на Съвета

Множество разпоредби на транспонираните директиви не са намерили никакво отражение в законопроекта, а следователно и няма да бъдат транспонирани. Законопроектът е лишен от задълбочен анализ на ефективността на работата и независимостта на КЗД, за наличието на човешки, технически и финансови ресурси (член 1 във всяка от директивите), за това дали през последните години Комисията ефективно е изпълнявала правомощията си по повишаване на осведомеността,

предтвратяване на дискриминация и насърчаване на равно третиране (член 5 от директивите), за ефективността на проверките на КЗД и адекватността на способите ѝ за събиране на доказателства (член 8 от директивите), за случаите, в които е изпълнявала правомощията си по водене на дело от името на жертви или на встъпване или присъединяване по всячки дела (член 10 от директивите), за сътрудничеството с граждански организации (член 14 от директивите), по издаване на препоръки и следенето за изпълнението им (член 15 от директивите), капацитета на органа да събира данни и публикуваните от него проучвания през последните години (член 16 от директивите) и др. Нещо повече – БХК, като най-голямата и най-стара гражданска организация за защита на правата на човека в България, не е бил потърсен за консултации във връзка с изготвения законопроект за транспониране на директивите. Всичко това води до извода, че настоящият законопроект не е продукт на задълбочен анализ и обществена дискусия, а напротив – подлага на обществена дискусия силно ограничено и дори превратно разбиране за необходимото за транспониране на двете директиви.

Предвид горното, призоваваме законопроектът да бъде оттеглен и да бъде сформирана работна група с широко участие на граждански организации с доказан експертен опит и публикации в сферата на защитата от дискриминация, която да изготви нов, съответен на нормите на директивите, законопроект.

Автор: Български хелзинкски комитет СНЦ (19.09.2025 11:29)

Становище на Българския хелзинкски комитет (5/6)

3. Относно правомощието на КЗД да встъпва по граждански и административни дела, свързани с прилагането на принципа на равно третиране

Както отбелязахме по-горе, разпоредбата на чл. 47, т. 5 от ЗЗДискр. в сегашния си вид не съответства на Директива (ЕС) 2024/1499 и Директива (ЕС) 2024/1500 на Европейския парламент и на Съвета, но не в частта си относно предварителното съгласие на жертвата на дискриминация.

Съгласно кореспондиращите членове 10, първи параграфи и на двете директиви, националните органи по равенството трябва да имат правомощието да встъпват във всякакви граждански и административни дела, **свързани** с прилагането на принципа на равно третиране. Това делата да са “свързани” с прилагането на принципа не означава, че той е главен предмет на съответните дела, а още по-малко – че делата следва да са образувани по определени закони.

В разрез с това, настоящата редакция на чл. 47, т. 5, предложение последно гласи, че КЗД може да встъпва като заинтересувана страна по дела, но само ако те са заведени “по този закон или други закони, уреждащи равенство в третирането”. Такова ограничение на кръга дела според реда, по който са образувани, не съответства на директивата.

Предлагаме при изменения, свързани с транспонирането на двете директиви,

разпоредбата на чл. 47, т. 5 от ЗЗДискр. да добие следната редакция: “обжалва административните актове, постановени в нарушение на този или други закони, уреждащи равенство в третирането, завежда искове пред съда и се присъединява или встъпва като страна по граждански и административни дела, свързани с равенство в третирането”.

Автор: Български хелзинкски комитет СНЦ (19.09.2025 11:28)

Становище на Българския хелзинкски комитет (4/6)

В контекста на правомощието по членове 10, трети параграфи, точки (а) от всяка от двете директиви (националният орган по равенството да може да води съдебни производства от името на жертвите), националното ни право има такова изискване за одобрение от жертвата – страна в съдебно производство, и това са правилата на чл. 32, точки 3 и 5 от ГПК и чл. 18 от АПК – разпоредбите относно представителството по пълномощие. Именно представителството по пълномощие, както е уредено в двата процесуални закона, представлява “национален закон или практика ... включително правило, изискващо одобрението на жертвата” (чл. 10, параграф първи от двете директиви). Следователно, когато КЗД изпълнява това свое правомощие, тя следва при започване на делото да представи пълномощно от лицето, което твърди, че е жертва на дискриминация. В ЗЗДискр. няма разпоредба, чието изменение да се налага с оглед на транспонирането на директивите по отношение на това правомощие на КЗД.

В контекста на правомощието по членове 10, трети параграф, точки (б) от всяка от двете директиви (националният орган по равенството да може да участва във вече образувани съдебни производства в подкрепа на една или няколко жертви), националното ни право не съдържа изискване за одобрение нито конкретно от жертвата (иницииралата производство страна), нито от която и да е страна в производството. Възможността за участие на трето лице в гражданското ни съдопроизводство е уредено в Глава шестнадесета, Раздел II на ГПК. В българския административен процес пък има само две хипотези на участие на трето лице в образувано съдебно производство, а именно – присъединяването като страна при оспорване на общи административни актове (чл. 182, ал. 3 от АПК) и при оспорване на подзаконовни административни актове (чл. 189, ал. 2 от АПК). Нито една от двете разпоредби не съдържа изискване за предварително одобрение и следователно такова не следва да се съобразява при присъединяване на КЗД в такива производства. Дискусия заслужава въпросът дали разпоредбата на чл. 47, т. 5 от ЗЗДискр. е достатъчна, за да легитимира процесуално присъединяване на КЗД при оспорване на индивидуални административни актове, доколкото тези производства също са “съдебни производства”, но АПК не съдържа в Глава трета, Раздел I разпоредба, допускаща присъединяване на заинтересовано лице; той предвижда заинтересованите лица, различни от оспорващия, само като страна, конституирана в началото на делото (чл. 153, ал. 1 от АПК) и е под въпрос възможността на КЗД да се присъедини във вече образувано съдебно производство по оспорване на индивидуален административен акт. В този случай нашето становище е, че правото на КЗД да се присъедини във вече образувано производство следва да може да се извлече пряко от чл. 47, т. 5 от ЗЗДискр., която норма е специална спрямо общите

правила на АПК. Следователно, и по този въпрос в ЗЗДискр. няма разпоредба, чието изменение да се налага с оглед на транспонирането на директивите.

На последно място внимание заслужава въпросът с различните други видове съдебни производства по АПК, доколкото директивите изискват възможност за участие на КЗД във всякакви граждански или административни съдебни производства (напр. при отказ за разглеждане на искане за издаване на административен акт, производства за обезщетения, отмяна на влезли в сила съдебни актове, защита срещу неоснователни действия и бездействия на администрацията и предвидените видове съдебна защита при изпълнение на административните актове и съдебните решения – искова, по обжалване на действията на органа по изпълнението и за възстановяване и обезщетяване). И в тези случаи нашето становище е, че правото на КЗД да се присъедини във вече образувано производство следва да може да се извлече пряко от чл. 47, т. 5 от ЗЗДискр. като специална спрямо общите правила на АПК норма. Следователно, и по този въпрос в ЗЗДискр. няма разпоредба, чието изменение да се налага с оглед на транспонирането на директивите.

Автор: Български хелзинкски комитет СНЦ (19.09.2025 11:26)

Становище на Българския хелзинкски комитет (3/6)

2. По § 2 от ЗИД на ЗЗДискр.

Неправилно в мотивите към законопроекта е посочено, че членове 10 от двете директиви, във връзка с чието транспониране е изготвен законопроектът, изискват предвиждане в националните разпоредби на одобрение от страна за участието на КЗД в съдебно производство. Разпоредба с такъв смисъл не се съдържа в нито една от двете директиви.

Разпоредбите на първите параграфи на членове 10 и на двете директиви поставят като минимално изискване националните органи по равенство да имат правомощието да участват в съдебни производства както по административни, така и по граждански дела, свързани с прилагането на принципа на равно третиране по съответните антидискриминационни директиви. Видът на това участие в дела е уточнен в третите параграфи на тези кореспондиращи разпоредби и в двете директиви, а именно – националните органи по равенството да могат да завеждат дела от името на жертви, да участват в подкрепа на жертва, или да завеждат дело по свой почин в защита на обществен интерес и в случаите, когато не действат от името на конкретна жертва (*actio popularis*). В параграф първи и на двете разпоредби единствено е уточнено, че там, където националното законодателство съдържа условия, изискващи одобрението, при това не общо на “страна”, а конкретно на “жертва на дискриминация”, то директивата не изисква тези условия да бъдат пренебрегвани; правомощието на националния орган по равенство за участие в делото трябва да е съобразено с волята на жертвата. Систематичният прочит на първите параграфи в контекста на третите параграфи на членове 10 от двете директиви води до извода, че там, и само там, където националното право изисква одобрението на жертвата някой да я представлява или да встъпва като трета страна

– помагач, при това само на жертвата, а не на “страна”, както в момента е заложено в законопроекта, то директивата не изисква тези разпоредби на националното право да се оставят неприложени.

Следователно транспонирането на двете директиви не налага въвеждане на ново изискване за предварително одобрение от жертва на дискриминация, а още по-малко пък от “страна” в съдебно производство за защита от дискриминация. Нормите на директивите само посочват, че ако има правило за одобрение от жертвата в националното право, директивата не го обезсилва.

И към настоящия момент КЗД има правото да встъпва като “като заинтересована страна”, но само в производства, образувани “по този закон [ЗЗДискр.] или други закони, уреждащи равенство в третирането” (чл. 47, т. 5 от ЗЗДискр.). Тази разпоредба не съответства на директивите, но не по отношение на въпроса с одобрението или предварително съгласие на жертвата на дискриминация. Въпросите за предварителното съгласие са уредени в общите процесуални закони.

Автор: Български хелзинкски комитет СНЦ (19.09.2025 11:24)

Становище на Българския хелзинкски комитет (2/6)

Макар КЗД да е квазисъдебен орган, неговите членове не са магистрати, някои от тях дори не са юристи, а други, макар да са, нямат процесуален опит; те не са съдии. КЗД е орган по равенството, който е натоварен със специфични функции да установява и бори случаи на дискриминация и трябва да бъде независима основно и преди всичко от изпълнителната власт.

Идеята членовете на КЗД да получат тази висока привилегия не отговаря на задълженията, които имат. Ако КЗД получи желанието имунитет това би създавало безнаказаност на членовете за действия или бездействия, би затруднило достъпа до правосъдие на жертвите на дискриминация, би създавало условия за злоупотреба с власт и като резултат – би занижило допълнително доверието в органа. Иmunитетът би създал невидим щит за правни действия, което като резултат подкопава правовата държава, построена върху защитата на правата на всички, но също и най-вече – на уязвимите. Не на последно място подобен имунитет би приравнило членовете на КЗД на магистрати, а това е недопустимо.

Будят озадачение мотивите към направеното предложение, в които се твърди, че членовете на КЗД, които не са подвеждани под наказателна отговорност след 2012 г., са изключение. Към това твърдение не е предоставена никаква съдебна практика или изследване, което да го удостоверява. Нещо повече – ако то е вярно, то почти всички членове на органа от 2012 г. би следвало или да са осъждани по частен ред, или срещу тях да има висящи такива дела.

На следващо място в мотивите се сочи, че воденето на дела срещу членовете във връзка с изпълнението на служебни задължения е основание за отвод по смисъла на чл. 22 от ГПК, в случай, че същото лице сезира КЗД с нов казус. Посочената разпоредба се отнася обаче до съдиите, каквито членовете на КЗД не са. Наред с

това следва да се отбележи, че недоволните от актовете на Комисията страни могат да подложат решението на органа на съдебен контрол, както пред първоинстанционен административен, така и пред Върховния административен съд, в който случай съмненията за пристрастие биха загубили основание.

Неоснователно повдигнатите обвинения, пък дори и в частно наказателно дело, несъмнено причиняват дискомфорт и тревоги в личния живот на всеки човек, но същото се отнася и до членовете на всеки друг административен орган, решаващ важни обществени въпроси. Такава практика е злоупотреба с право, която следва да се адресира пред съда, пред който е заведена тъжбата срещу член на КЗД. Обвиняемите и по наказателни дела от частен характер се ползват с презумпцията за невиновност, имат на разположение процесуални средства за защита, а при провал на обвинението срещу тях им се дължат сторените съдебни разноски.

Разпоредбите на транспонираните директиви относно независимостта на националните органи по равенството пораждат по-скоро очакването въпроси относно бюджета на Комисията, както и за възможен конфликт на интереси, за неефективна вътрешна структура или нерегламентирано влияние върху членовете да бъдат по-подробно уредени в закона. Подобни усилия липсват обаче в законопроекта.

Горното води до извода, че търсената с изменението защита на независимостта на членовете на КЗД няма да укрепи същата тази независимост, а по-скоро ще доведе до безнаказаност. Тази мярка няма опора в директивите и не следва да бъде приемана.

Автор: Български хелзинкски комитет СНЦ (19.09.2025 11:24)

Становище на Българския хелзинкски комитет (1/6)

Българският хелзинкски комитет (БХК) изразява отрицателно становище за законопроекта в частта му по § 1 и § 2. Същият не съответства нито на Директива (ЕС) 2024/1499 и Директива (ЕС) 2024/1500 на Европейския парламент и на Съвета, нито на мотивите, с които е представен за обществено обсъждане. Основанията ни са следните:

1. По § 1 от ЗИД на ЗЗДискр.

С посочения параграф от законопроекта е предложено членовете на КЗД да се ползват от имунитет, с текст, сходен с чл. 132, ал. 1 от Конституцията: “При осъществяване на служебните си задължения членовете на Комисията не носят наказателна и гражданска отговорност за техните служебни действия и за постановените от тях актове, освен ако извършеното е умишлено престъпление от общ характер”. В мотивите към законопроекта това нововъдение е оправдано с два аргумента: разпоредбите на Директива (ЕС) 2024/1499 и Директива (ЕС) 2024/1500 на

Европейския парламент и на Съвета относно независимостта на националните органи по равенство, от една страна, и с твърдението, че през годините са образувани наказателни дела от частен характер за престъпления по чл. 148 (клевета) и чл. 146 (обида) от Наказателния кодекс срещу членове на КЗД във връзка с произнесени от тях решения по преписки в Комисията, с които дадена страна в производството не е съгласна. Нещо повече – мотивите към законопроекта дори сочат, че след 2012 г. са “изключение” членовете на КЗД, които не са подвеждани под наказателна отговорност във връзка с постановени административни актове по производства за защита от дискриминация.

Нито транспонираните директиви, нито мотивите към предложеното разрешение обаче дават опора за подобно изменение.

Относителните разпоредби на транспонираните директиви – член 3 и в двете – се фокусират върху независимостта на органа преди всичко от правителството и поставят акцент както върху финансовото положение на органа, така и върху необходимостта от прозрачни процедури по подбор, подходяща вътрешна структура, висока компетентност на членовете на решаващия орган и прочее.

Принципно, имунитетът е привилегия, с която се ползват единствено представители на най-висши държавни органи и той им гарантира свободата да извършват задълженията си без страх от преследване. Иmunитетът не позволява за времето, за което се заема съответната длъжност, лицата да носят отговорност за вреди от техните действия и срещу тях да не може да бъде възбудено наказателно преследване за някои престъпления. С подобна привилегия в България се ползват съдиите, прокурорите и следователите, а за сравнение – народните представители се ползват от защита само срещу наказателно преследване.

Не така стои въпросът с магистратския имунитет – магистратите имат действителна нужда от подобна конституционна защита, защото с техните действия пряко влияят на човешки съдби.

Автор: Илиян Славчев (02.09.2025 12:43)

Промяна на текста на т. 9 от чл. 47 – „Комисията за защита от дискриминация: “ от ЗЗДискр.

Промяна на текста на т. 9 от чл. 47 – „Комисията за защита от дискриминация: “ от ЗЗДискр.

Моля текста на т. 9 от чл. 47 – „Комисията за защита от дискриминация: “ от ЗЗДискр. да се измени така :

„Чл. 47. Комисията за защита от дискриминация:

9. предоставя независима помощ на жертвите на дискриминация при подаването на жалби за

дискриминация и предоставя на основанието на чл. 56, ал.1, т. 1, нужната информация от страна на ответните страни за целите на уточняване на реквизитите по жалбите;“

Проблема е!

Че често ответниците отказват да предоставят исканата информация, която жалбоподателя трябва да предостави като изискуем реквизит към съответната жалба. А и няма откъде да я придобие.

А в Случаите когато нужната информация засяга лични данни ! Или по една или друга причина се явява конфиденциална. Лицето не разполага с нужната оторизация да я получи.

При което процеса на Производство пред Комисията за защита от дискриминация не може да протече според установения законов ред. И често резултата е противозаконно неудовлетворителен.

Най простия пример е !

Когато ти поискат имената на лица третирани по-благоприятно за твоя случай ! Те се намират в регистрите на НЗОК ! Но същите не са публикувани ! А и НЗОК ! Отказва да предостави тази информация.

Автор: Илиян Славчев (02.09.2025 12:41)

Промяна на текста на т. 9 от чл. 47 – „Комисията за защита от дискриминация: “ от ЗЗДискр.

Промяна на текста на т. 9 от чл. 47 – „Комисията за защита от дискриминация: “ от ЗЗДискр.

Моля текста на т. 9 от чл. 47 – „Комисията за защита от дискриминация: “ от ЗЗДискр. да се измени така :

„Чл. 47. Комисията за защита от дискриминация:

9. предоставя независима помощ на жертвите на дискриминация при подаването на жалби за

дискриминация и предоставя на основанието на чл. 56, ал.1, т. 1, нужната информация от страна на ответните страни за целите на уточняване на реквизитите по жалбите;“

Проблема е!

Че често ответниците отказват да предоставят исканата информация, която жалбоподателя трябва да предостави като изискуем реквизит към съответната жалба. А и няма откъде да я придобие.

А в Случаите когато нужната информация засяга лични данни ! Или по една или друга причина се явява конфиденциална. Лицето не разполага с нужната оторизация да я получи.

При което процеса на Производство пред Комисията за защита от дискриминация не може да протече според установения законов ред. И често резултата е противозаконно неудовлетворителен.

Най простия пример е !

Когато ти поискат имената на лица третирани по-благоприятно за твоя случай ! Те се намират в регистрите на НЗОК ! Но същите не са публикувани ! А и НЗОК ! Отказва да предостави тази информация.

Автор: Илиян Славчев (30.08.2025 15:34)

Термина "Равно " в този Закон, да се замени с термина "Равностойно" ! - продължение

Заради което Петчленния състав на Тази комисия е постановила в мой Ущърб, Неналичие на дискриминация !

Каква е разликата между мен и моите увреждания! И тези на „другите нуждаещи се от очна медицинска експертиза лица“!

Болшинството от тях, не страдат от ексцесивни деформации на техните зрителни органи, поради което Тяхното зрение макар и затруднено се намира в Нормален статус ! Което означава че техните зрителни органи виждат върху своята ретина Едно единствено изображение ! – Колкото и да е лошо то ! Което може да се коригира с Прости Очила ! Поради което те не се нуждаят изрично от Въпросната Wavefront Аберометрия. Защото проблема при тях е само и единствено в Зрителната Острота. Поради което това изследване е напълно достатъчно за установяването на техния зрителен статус.

Докато в Моя случай! Аз имам едно единствено виждащо око , поразено от разкъсна рана и последваща тежка деформация на неговата склера ! При което аз виждам една особено неясна картина върху моята ретина , състояща се от повече от 60-70 сложно преплитащи се изображения, с различен интензитет! И Реално не мога да позная какво трябва да видя ! Което е доста по-различно от един нормален зрителен орган, който вижда върху ретината си Едно единствено изображение колкото и то да е не на Фокус !

Който статус, може единствено да бъде Видян, Онагледен и Установен с цитираната по-горе Wavefront Аберометрия , за да се оцени реалния статус на моите увреждания ! За да се види! Че нещата не са толкова прости ! Както при кой да е друг пациент, който не е пострадал от деформация на неговата склера в резултат на получената разкъсна Рана ! Защото Склерата на окото е Фактически Неговия Скелет и всичко в него се разкривява в резултат на нейното разкривяване.

Както се вижда ! Тези две ситуации не са Еднакви ! За да бъдат Третирани Еднакво ! Каквато е претенцията на Въпросния Очен Лекар ! Каквато е и претенцията на Неспециалистите по Очни болести от ТЕЛК и РЗИ-Пловдив, Респективно тези от Очна клиника При УМБАЛ „Св. Георги“ -Пловдив! - Да не цитирам имената и на Академик Петя Василева или професор Ива Петкова или това на професор Христина Групчева като Водещи корифеи от Тази Специалност.

Както се Вижда, Всяка се характеризира със своите особености ! Които са доста различни! За да се третират Еднакво !

Поради което Методиката за Определянето на зрителната острата не е приложима във втория случай! Защото няма как да представи неговото състояние – какво конкретно вижда този зрителен орган, нито пък да представи причините които го причиняват ! За да се оцени неговия статус и му се окаже съответната Медицинска помощ !

Докато Wavefront Аберометрията е Абсолютно приложима и за двата случая !

Или и тези от КЗД, не могат да разберат каква е Разликата между тези да термина – равно третирание и термина – еднакво третирание !

Висшист ! Висшист ! Ама не разбира от Разликата между термините от Българския Език !

Поради този причина!

Настоявам !

Термина „**Равно третиране**“ ! Да се замени с далеч по недвусмислено разбираемия „**Равностойно третиране!** За да се разбере ! Че става въпрос за две различни! Макар и подобни ситуации! Които изискват различен Подход ! И различно третиране за да се получи **Равностоеен Резултат!**

С Уважение !

Илиян Славчев

Автор: Илиян Славчев (30.08.2025 15:33)

Термина "Равно " в този Закон, да се замени с термина "Равностойно" !

Термина "Равно " в този Закон, да се замени с термина "Равностойно" !

Проблема е че Термина "Равно" създава погрешно разбиране от прилагашите Закона в България!

Статистически той се подменя с Термина "Еднакво третиране" което е абсолютно погазване на правата на хората с увреждания и хората от другите групи които попадат в обсега на Дискриминационните отношения !

Като Аргумент ще изтъкна становищата на медицинските лица от "Очна " ТЕЛК Пловдив !

Които твърдят че :

„Обобщено, оплакванията на Илиян Славчев за проява на дискриминация по признака „увреждане“ се свеждат до възражения относно начините и методите, с които се установява неговата трайна неработоспособност. Предлаганото от него конкретно специфично изследване за определяне вид и степен на увреждането- „Аберометрия“ не се прилагат спрямо никои от другите нуждаещи се от очна медицинска експертиза лица.

Следователно лицата с очни заболявания се третират еднакво от НЕЛК при освидетелстването им и установяването на трайно намалена работоспособност и Илиян Славчев не е поставен в по -Неблагоприятно положение в сравнение с другите болни .“

Това е Становището на д-р Васил Русев офталмолог от НЕЛК заведено под № 18-00-72 от 23.05.2025г.

Във връзка с преписка № 253 от 2022г. по описа на КЗД!

История

Начало на обществената консултация - 20.08.2025

Приключване на консултацията - 19.09.2025

Справка за получените предложения - 05.12.2025

[Справка за получените предложения/съобщение](#)

Окончателен акт на Министерския съвет
